

Gewoon onderwijs waar het kan, buitengewoon onderwijs waar het moet.

Kathleen Helsen en Veerle Heeren, Onderwijscommissarissen

Maandag 5 november 200

Leerzorgkader Minister Vandenbroucke:

- houdt rekening met leerlingkenmerken en onderwijs aangepast aan de specifieke noden van elke leerling
- 4 clusters van leerlingen
- 5 leerzorgniveaus
- Leerlingen in niveau 1 of 2 volgen gemeenschappelijk lesprogramma in gewoon onderwijs
- Leerlingen niveau 3 en 4 volgen individueel lesprogramma
- Niveau 3 kan zowel in gewoon als buitengewoon onderwijs
- Niveau 4 is buitengewoon onderwijs alleen
- Gewoon onderwijs moet meer leerlingen met specifieke noden moeten kunnen opvangen.

Kritiek CD&V :

- Lerarenkorps moet kans krijgen om competentie inzake leerzorg te vergroten + ook CLB-medewerkers bijkomende vorming
- Niet elke school heeft dezelfde mogelijkheden om leerlingen met bijzondere onderwijsnoden op te vangen. :
 - School moet rekening houden met draagkracht
- Over inschaling in zorgvelden; voorstel om dit in consensus te doen en niet CLB alleen knoop te laten doorhakken
- Strikt individuele leertrajecten op leerzorgniveau 3 in het gewoon onderwijs zijn niet haalbaar (nog voor leraars, nog voor leerlinggroep) als ze te ver afwijken van gemeenschappelijk lesprogramma: door het later te willen implementeren verandert er niets aan het einddoel.
- Financiering:
 - Voor leerzorgniveau 1 en 2 geen individuele toekenning van middelen
 - Leerlingen enkel type 4-6-7 zouden op leerzorgniveau 2 handicapspecifieke middelen krijgen.
 - Leerlingen type 3 en 8 en leerlingen met autisme krijgen enkel op niveau scholengemeenschap enveloppe voor structuurversterkende werking: enveloppe moet onder scholen met veel kinderen of jongeren op leerzorgniveau 2 worden verdeeld.

Kritiek: tegen enveloppefinanciering op niveau scholengemeenschap maar wel financiering GON-leerlingen op individuele basis.
- Zorgcoördinator functie in basisonderwijs moet eerst geëvalueerd worden: volstaan voorziene middelen om de zorgbehoeften van kinderen met leerzorgniveau 1 en 2 op te vangen?
- Ook in het secundair onderwijs moet zorgcoördinatie structureel uitgebouwd worden: dwz aanpassingen aan het lestijdenpakket en omkadering van het ondersteunend personeel.

- Welke financiële middelen worden ingezet? Wat is financieel haalbaar en wat is financieel niet haalbaar?
- Hoe kan de draagkracht van een school versterkt worden opdat de inclusie wel gerealiseerd kan worden?
 - Niet door inschrijving leerling te koppelen aan draagkracht tout court.
 - Wel door bij draagkrachtafweging rekening te houden met inputgegevens school, contextgegevens school, specifieke noden leerlingen, klasorganisatorische maatregelen...Het moet "transparant" zijn voor ouders, school en CLB en dus in consensus. Het is dubbel: 1) beslissing inschaling (eindbeslissing bij CLB met externe beroepsprocedure)
2) beslissing over effectieve inschrijving in bepaalde school (eindbeslissing ouders, binnen contouren draagkrachtafweging).

Conclusie:

Er zijn nog vele knelpunten en onbeantwoorde vragen mbt de leezorgnota waardoor een geen ruim draagvlak kan zijn voor ingrijpende veranderingen.

De beginvraag: 'gewoon onderwijs waar het kan, buitengewoon onderwijs waar het moet' moet op een andere manier ingevuld worden.

Als je een systeem wil veranderen moet het zijn omdat je overtuigd bent dat het dan beter kan functioneren, transparanter, duidelijker kan zijn en de financiële middelen beter ingezet kunnen worden. CD&V wil het anders.